Biblijske studije

Lekcija za 13. prosinca

Pozvani na svetost

Ključni stihovi: „Nego, kao što je svet onaj koji vas je pozvao, tako i vi budite sveti u svemu življenju; jer je pisano: Budite sveti, jer sam ja svet."
1. Petrova 1,15-16

Odabrani biblijski tekst:
1. Petrova 1,13-21

U ovoj lekciji apostol Petar podsjeća kršćane da budu „trijezni i budni" (1. Petrova 1,13). Smisao ovog izraza jest priprema za djelovanje. Apostol također kaže da moramo biti „trijezni", što označava sposobnost ozbiljnog sagledavanja života. To opisuje stanje oslobođeno svakog oblika mentalnog i duhovnog gubitka samokontrole; riječ je o stavu samodiscipline koji izbjegava krajnosti u bilo kojem smjeru.

Ako se pokažemo kao poslušni Kristovi sljedbenici, steći ćemo potrebna iskustva koja će nas učiniti „sposobnima za udio u baštini svetih u svjetlosti" (Kološanima 1,12). Tako ćemo biti preobraženi obnavljanjem svoga uma, kako bismo mogli „razabrati što je volja Božja: što je dobro, ugodno i savršeno". Drugim riječima, uskladit ćemo se s božanskim uputama. Rimljanima 12,2

Naši ključni stihovi ukazuju na to da je apsolutna svetost mjerilo koje bismo trebali u potpunosti prihvatiti. To vrijedi unatoč činjenici da je, zbog

ljudske slabosti, ne možemo postići u tijelu. Ipak, trebamo što je više moguće slijediti božanski uzor, osobito kada je riječ o našoj volji i umu.

„Budući da zazivate Oca koji nepristrano sudi svakomu prema njegovim djelima, provodite vrijeme svoga boravka na zemlji u strahu Božjem. Jer znate da niste otkupljeni od svog ispraznog načina života, naslijeđenog od otaca, nečim raspadljivim – srebrom ili zlatom – nego dragocjenom krvlju Krista, Jaganjca bez mane i bez ljage. On je bio predodređen prije postanka svijeta, a očitovan je u ovim posljednjim vremenima radi vas." (1. Petrova 1,17–20). Ove riječi iz naše pouke pružaju ponizan podsjetnik da je naše otkupljenje postalo moguće jedino Kristovom žrtvom.

Jedan od dokaza da smo prešli iz smrti u život jest taj da ljubimo braću. Kao što je Krist položio svoj život za nas, tako i mi trebamo položiti svoje živote jedni za druge (1. Ivanova 3,14.16). Drugim riječima, trebamo učiniti sve što je u našoj moći kako bismo im pomogli da učine sigurnim svoj poziv i izabranje. U molitvi našega Gospodina, zabilježenoj u 17. poglavlju Evanđelja po Ivanu, On je prvenstveno mislio na dvanaestoricu – koji su trebali biti Njegovi posebni poslanici na zemlji – te na one koji će slušati njihova poučavanja nakon što On, poslije uskrsnuća, uzađe na nebo (Ivan 17,11–20). Kakvo smo samo nasljeđe obećanja i utjehe primili kao pomoć, pod uvjetom da slijedimo Kristove stope! Ako to primimo k srcu, ostat ćemo vjerni sve do smrti i postati dionici Njegove slave. Otkrivenje 2,10

Naš Gospodin neprestano brine o našem dobru i posvećenju. Ako poslušamo upute vezane uz Njegovu skrb za nas – tako što ćemo ostati u Njemu

tijekom cijelog svog zemaljskog putovanja – tada na sebe možemo primijeniti sljedeće riječi: „Održite se u ljubavi Božjoj, iščekujući milosrđe Gospodina našega Isusa Krista za život vječni. ... A onomu koji vas može očuvati od pada i postaviti vas besprijekornima... neka bude slava i veličanstvo, vlast i sila, sada i u sve vijeke.” Juda 1,21.24.25